

hvor en Bestemmelse som den foreliggende ogsaa vil komme til at virke i høj Grad uretfærdigt. Tænker man sig en Mand, der f. Eks. er angrebet af Tuberkulose, men hvis Helbredstilstand dog ikke er saa daarlig, at han kan gøre sig Haab om at blive indlagt paa et Sanatorium, og paa den anden Side heller ikke er saadan, at han er i Stand til at arbejde og derved underholde sig og sin Familie, saa er det givet, at denne Mand ved en saadan Begrænsning med Hensyn til Retten for Hjælpekasserne til at træde støttende til drives over paa det offentlige Fattigvæsen. Men det er man, som den gældende Lov er affattet, i Stand til at undgaa. Jeg synes derfor, det er i høj Grad beklageligt, at en saadan Bestemmelse er optaget i Lovforslaget, og jeg kan under ingen Omstændigheder give min Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem fra Nørresundby udtalte Haabet om, at de Mænd og Kvinder, der i den kommende Tid skulde tilmaale fattige Mennesker Understøttelser i Kraft af denne Hjælpekasselov, ikke maatte være alt for knebne. En saadan Udtalelse giver mig ganske naturligt Anledning til at bemærke, at det ærede Medlem altsaa ikke er af den Anskuelse, at de nuværende Hjælpekassebestyrelser har været for flotte. Og naar det er Forholdet — og det er det sikkert —, at der er handlet under fuldt Ansvar af Hjælpekassebestyrelserne, er der efter min Mening endnu mindre Grund, end der ellers kunde være, til at vedtage et saa snærende Baand som det, jeg her har nævnt.

Det samme ærede Medlem omtalte Bestemmelsen i § 3 angaaende Rejseunderstøttelse og udtalte, at han gav denne Bestemmelse sin fulde Tilslutning. Den gaar kun ud paa, siger det ærede Medlem, at Hjælpekassernes Bestyrelse skal have Vished for, at vedkommende, der faar udbetalt Rejseunderstøttelse, kan faa Arbejde paa Ankomststedet. Men Lovforslaget gaar videre, idet det rent ud siger, at „Rejseunderstøttelse af Hjælpekassen maa ikke ydes, medmindre det forinden er godtgjort, at der er sikret den paagældende tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet“, og det er ikke altid givet. Jeg ser ingen Ulykke i, at man, naar en Mand gaar ledig, og han maaske dog i nogle Uger eller Maaneder kan faa Arbejde paa et eller andet Sted, faar ham ekspederet derhen. Det ærede Medlem mente ogsaa, det skulde være Betingelsen, at der skulde være Vished for, at han kunde faa Ar-

bejde paa det angivne Sted. Det er meget vanskeligt for Bestyrelsen at skaffe sig Vished for, at der er sikret den vedkommende tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet, men fra Hjælpekassernes Side er der neppe ydet Rejsehjælp, medmindre man havde den Overbevisning, at det var sandt, naar de vedkommende angav, at der var Arbejde at faa det Sted, hvorhen de vilde rejse. En Hjælpekassebestyrelse har ikke mange Penge mellem Hænder og vil derfor sikkert til enhver Tid nøje vaage over, at den ikke lader sig tage ved Næsen, hvad maaske en og anden af dem, der søger disse Institutioner, nok kunde have Lyst til. Jeg synes, man maa have den Tillid til Hjælpekassernes Bestyrelser, at de vil paase, at der ikke sker Misbrug paa dette Punkt.

Jeg har ikke noget imod den i Lovforslaget optagne Bestemmelse om, at Valgperioden for Hjælpekassernes Bestyrelser udvides til 4 Aar. Endvidere vil jeg yde min fulde Tilslutning til den Henstilling, som det ærede Medlem fra Nørresundby gjorde vedrørende Spørgsmaalet om at yde Hjælpekassebestyrelserne et Bidrag i Organisationsøjemed, da jeg ligesom det ærede Medlem fuldt ud indser det ønskelige i, at der for de Mænd og Kvinder, som arbejder med denne Sag, bliver Lejlighed til at komme sammen og drøfte de mange Spørgsmaal, som ganske naturligt opstaar, og som det er af stor Betydning for de paagældende at faa nærmere belyst ved de Erfaringer, som de enkelte Mænd og Kvinder indhøster hver i sin Kreds.

Det ærede Medlem fra Nørresundby opstillede det Spørgsmaal, om det Tilskud, som Staten refunderer Kommunerne med Hensyn til Hjælpekassebidraget, ikke burde forhøjes, og besvarede det derhen, at man neppe ved denne Lov burde gaa til en saadan Forhøjelse, men samtidig glædede han sig ved, at der vilde ske en indirekte Forhøjelse af Tilskuddet den Dag, da Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd ophøjes til Lov. Det er naturligvis rigtigt, at der, naar dette Lovforslag vedtages, vil kunne blive flere Penge til Raadighed, men det forekommer mig, at det statistiske Materiale, der foreligger med Hensyn til Hjælpekassernes Virksomhed, godtgør, at man allerede paa nærværende Tidspunkt burde gaa til at forhøje Statsbidraget til Hjælpekasserne. Jeg har altid været af den Mening, at Staten ogsaa her burde yde Halvdelen i Stedet for en Trediedel af Udgifterne, men det er vel haabløst at rejse dette Spørgs-